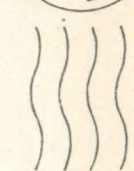

Καλαρρυτιώτικα Νέα

10
ΣΕΛΙΔΕΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΚΑΛΑΡΥΤΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΕΛΛΑΣ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΥ ΣΥΝΑΕΣΜΟΥ ΚΑΛΑΡΥΤΩΝ "Η ΠΙΝΑΟΣ" ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1988 • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 19 • ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1985 Δ/ΝΣΗ: ΛΑΜΠΟΒΙΤΙΑΔΗ 3 Τ.Κ. 453 33 - ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Θέματα ζωής

Η ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ

Είναι ανάγκη οι Κι-
λαρρυτιώτες να διερω-
τηθούμε: πού πάμε;
προς ένα πολιτισμό που
χάνει την αληθινή του
ύψη και αισθάνεται να
ξυπνούν μέσα του οι κα-
ταστροφικές δυνάμεις
που φτωχαίνουν την ε-
σωτερική ζωή;

Πρόσφατα στο προη-
γούμενο φύλλο στο άρ-
θρο μας: «ΜΟΡΦΕΣ
ΣΤΗ ΧΤΥΣΗ» και τα
εξής: «Μορφές του χα-
μού: 1) Τσιμεντένιες
προσθήκες μπρος σε αρ-
χοντικά σπίτια. 2) Σινε-
μάσματα στέγης όχι με
παραδοσιακές πλάκες,
αλλά με τσίγκους. 3)
Αυλόπορτες αρχοντικές
αντικαθίστανται με ψυ-
χρά τσιμέντα. 4) Κτί-
ζονται καινούργιες οικο-
δομές με τσιμεντότου-
βλα και τσίγκους»!!!

Αυτό είναι μέρος της
καταδαιμονίας, που πάει
να ξεκινήσει δειλά, μου-
διασμένα, άτολμα, αλλ'
επιμένει για την πολι-
τιστική ταυτότητα του
χωριού και την αρχον-
τιά της εσωτερικής μας
ζωής.

Έρχεται φυσικά το
τραγικό ερώτημα: Ποι-
ος θα σταματήσει το
κακό; Αναφέρουμε τις
δυνάμεις που διαθέτει
το χωριό μας:

1) Η Κοινότη-
τα Καλαρυ-
τιών. Η διατήρηση
της πολιτιστικής κληρο-
νομιάς του χωριού ανή-
κει στο χώρο της αρμο-
διότητάς της. Να ενερ-
γήσει νόμιμα και να συ-
νεργαστεί με την πολι-
τεία, το Υπουργείο Πο-
λιτισμού, το Υπουργείο

ως του αρχοντοχωριού
μας, που ανέδειξε ελεύ-
θερους και δυναμικούς
ανθρώπους, στην πρόσ-
κληση που καιρού μας,
θα δώσουν το γόνιμο
παράδειγμα τους.

3) Ο Φορέας.
Αυτός είναι η πατριω-
τική χειραφτιά όλων των
συνλόγων που χωριού

μας, έξαρτα, της πο-
λιτιστικής ταυτότητας
του χωριού μας μιας
και είναι αδύνατο
να το παραμερίσουμε.
Αγκαλούμε με πάθος το
χωριό μας, το πονάμε,
όσο τη μάνα μας και σε
συνάρτηση προς τη βα-
σιική κοινή απαίτηση ό-
λων μας: «να κρατηθεί

απόρων: οικοδομών, μα-
ραγκιών. Αρχή μας: ότι
γίνεται, να γίνεται, ό-
πως ήταν.

Αριστα θα ήταν πα-
ραδοσιακοί αρχιτέκτο-
νες, αφού μελετήσουν
την αρχιτεκτονική φυσι-
ογνωμία των Καλαρυ-
τιών, να σχεδιάσουν αρ-
χοντικά σπίτια σε παρα-
δοσιακό σχήμα και σύγ-
χρονη λειτουργικότη-
τα. Αυτά να μη μείνουν
στα χαρτιά, αλλά να γί-
νουν έργο από τους συ-
μπατριώτες μας. Η ε-
νέργεια αυτή, με αίσθη-
ση ευθύνης είναι η καλό-
τυχη συνέχεια μιας με-
γάλης παραδόσης στο
πολιτιστικό χώρο. Είναι
προσέγγιση!

Τα παραπάνω θα
επιδιώκουν την μοναξιά
μιας με έσοδα και θια-
μασμού και θα αλλάξουν
τις διαθέσεις μιας στον
ευαίσθητο χώρο της ποι-
ότητας της ζωής. Δεν
πρόκειται για απελα-
τισμένη προσπάθεια ανα-
νέωσης, αλλά για δυνα-
μικό θήμα προς εμπρός.
Ίσως η θέση μιας να
θεωρηθεί παρὰ το λή-
θεν είναι. Είναι θέση
δημιουργίας, και η δη-
μιουργία είναι ζωή.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ
ΣΥΜΒΟΛΑΙΟ

Ἐὰ Καλαρυτιώτικα Νέα
εὐχονται ὁλόψυχα ὅλους
τοὺς Καλαρυτιώτες καὶ τὸς
φίλους τῶν Καλαρυτιῶν
— Καλὰ Χριστούγεννα —
κι εὐτυχισμένος ὁ νέος χρόνος

Δημοσίας Τάξεως, τον
ΕΟΤ, τη Νομαρχία, τη
χωροφυλακή, παντού.
Σίφως δεν είναι μόνη,
οι Καλαρυτιώτες διαθέ-
τουν δυνάμεις, που πά-
ντοτε συμπαραστέλλονται.
2) Οι Πατρι-
ωτικοί Σύλλογοι: Ιωαννίνων,
Αθηνών και Λαρίσης.
Οι τρεις αυτοί σύλλο-
γοι πέρα από γραφειο-
κρατικές μιξέρες, αλλά
με ισόπλητη συνειδητή
προς το πολιτιστικό χρέ-

μας. Γνωρίζει τα καυ-
τά προβλήματα των Κι-
λαρρυτιών και μοχθεί ό-
χι με λόγια, αλλά με
έργα. Κάνει τα αδύνα-
τα δυνατά, π.χ. για την
αρωγή που ΕΟΤ, κλπ.
Ενεργεί με γνώση, με
ευλαρίνεια, με σοβαρό-
τητα, με κύρος και ιδι-
αιψία με αγνές προθέ-
σεις συντηρεί την αρ-
χοντική πολιτιστική τα-
υτότητα του χωριού μας.
4) Οι Καλαρυ-
τιώτες. Το αί-

αρχοντοχωριό» συνε-
σφύριζαν. Το καλό του
χωριού μας σήμερα επι-
βάλλει ο κάθε χωρια-
νός μας στην ιδιοκτη-
σία του, τις επιδιορθώ-
σεις, τις μικροεπισκευ-
ές, τις ανακαινίσεις να
τις κάνει με προσοχή.
Να χρησιμοποιήσει πα-
ραδοσιακά δομικά υλι-
κά: πέτρα, πλάκα, σα-
νίδια, μακριά από τσι-
μεντότουβλα, τσίγκους
κλπ. Όλα αυτά στα χέ-
ρια παραδοσιακών μα-

Εμείς και ο τόπος μας

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΤΑ ΧΙΟΝΙΑ

Γράφει ο ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Λυκειάρχης

Ο καιρός έχει ξεκόψει.
Ήλιος με δόντια. Οι δια-
βάτες στους δρόμους α-
ραιοί. Πρωί, η ώρα πλη-
σιάζει δέκα. Στην πλα-
τεία του χωριού το χιόνι
έχει φτάσει το γόνατο.
Άσπρο, καθαρό, α-
φράτο και λουσάτο χιόνι.
Τα βήματα βαριά, αλλ'
χαρούμενα. Ένας άν-
θρωπος, που έχει μια υ-
ποψία για ποιότητα ζω-
ής, γίνεται άλλος άν-

θρωπος κοντά στη φύ-
ση. Είναι στο χέρι του
καθένα να διαμορφώσει,
όπως θέλει, το παιχνίδι
της ζωής, να το πλουτί-
σει ή να το φτωχύνει. Η
τέχνη της ζωής είναι δύ-
σκολη!

Στον πελώριο πλάτα-
νο της γκούρας ο ήλιος
και τα πουλιά παίζουν
χιονοπόλεμο. Κάπου
κάπου οι μπαλιές τους έ-
φταναν στα κεφάλια

των περαστικών. Αφορ-
μή να χαρούν στα ύψη
ένα φυσικό, αγνό, αμό-
λευτο μεγαλείο, που δεν
υποπευόταν. Η θωριά
και ο στοχασμός για τα
ψηλά είναι δυσχερές.

Τα ψώνια στο παντο-
πωλείο του χωριού μας
δεν άργησαν. Η επιστρο-
φή στο σπίτι κουραστι-
κή. Η συνοικία του
Μπούφου είναι ψηλά,
αλλ' η πρωινή οδοπο-

ρία προσφέρει μια πρω-
τόγνωρη ανάσα, ένα ξε-
δίπασμα της ψυχής. Στα
περβάζια των παραθυ-
ρίων των σπιτιών του
δρόμου οι γλάστρες με
τα ξερά βασιλικά σκεπα-
σμένα από αγκαλιές χιόνι
φάνταζαν ανέμελες κο-
πέλες, που χαζεύουν με
την κίνηση του δρόμου.
Παντού ομορφιά, θαυμα-
σμός, άπιστευτες σκη-
νές όπως όταν διαβάσεις
παλιά βιβλία.

Το αναμμένο τζάκι με
τα πουρνάρια δεν
μπόρεσε να με κρατήσει
στη θαλπωρή του. Με
την κλίση στο χέρι, βα-
ριά ντυμένος χαϊρόμουν

την πορεία μέχρι τη βρύ-
ση του «Μπούφου». Το
χιόνι ήταν πατημένο απ'
τους ξωμάχους διαβά-
τες. Το ύψος του χιονιού
κόντευε εδώ πάνω απ'
το γόνατο. Με το καλη-
μέρισμά της η θεία Αθα-
νασία μου είπε:

— Πού ξεκίνησες με
τέτοιο καιρό;

— Πιο πάνω για μια
ανάσα, θεία, απάντησα
στο πραγματικό δια-
φέρον της.

— Πήγαινε, πατιέται
το χιόνι. Ζουλάπι δεν α-
κούστηκε.

— Πάνω απ' το σπίτι του
Στούλιου το χιόνι ήταν
Συνέχεια στην 8η σελ.

ΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ ΜΑΣ

Σ' ΑΓΑΠΩ ΟΣΟ ΤΗ ΜΑΝΑ ΜΟΥ

Σ' ΑΓΑΠΩ όσο τη μάνα μου,
σ' αγαπώ όσο την Ελλάδα,
πρόσφορο άστρο
κρεμασμένο πάνω απ' τις νύχτες μου!
Οι στοργασμοί μου ξεχειλίζουν απ' τ' όνομά σου,
οι στοργασμοί μου καταλήγουν απ' όνομά σου,
πύργιο ζωνάρι της σελήνης μου,
σφιγμένο στα χείλη σου αρραβώνας,
απέναντο σαν το δαχτυλίδι του Κρόνου,
απέναντο στον χρόνο,
καθώς και η ζωή!

★ ★ ★

Η ΠΟΙΗΣΗ ΜΟΥ ΊΣΑΜΕ ΧΤΕΣ

Η ΠΟΙΗΣΗ ΜΟΥ ίσάμε χτες
ήτανε μια λαχτάρα να λυτρώσω
τη δική μου και μόνο συνείδηση.
Ήτανε τ' άπλετο ποίη, τ' άπλετο δέντρο
που μαζεύει στην πνοή του ανέμους.
Σήμερα ποτίζει τις ρίζες μου
το κάπνισμα τ' ανιάει απ' το αίμα σου,
μια τρυφερά και περιφρανή ύπαρξη,
ώ πέντομένο δροσάκι,
μυστική καμπίνα καθόρεται!
Τα λόγια μου πετούν με δυο φτερούγες,
καθώς περνούν να κυρνωσούν
στο δέντρο που αναστήσε η αγάπη μας,
το δογμένο πλάσι της ποιήσεως.
Κάθε μια λόγος με διπλή σφαγίδα,
γοαυμάσια και όλη τυπωμένα
απ' το πόδι στο δικό σου και δικό μου...
Ω φροδο μυστήριο της ένοχης!
Άθροισμα, πολλαπλασιασμός των ψυχών,
φατνιά και χρυσόπαιδο,
ακατάβλητο ζευγαριό ορέα
που διάβη τους παγετώνες της ερημιάς μου!

★ ★ ★

ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Θεέ της αγρότητας και του πάθους,
αρχή και πνεύμα της ποιήσεως,
Εσύ που διασπείλεις την καρδιά μου
και φλογίζεις το αίμα μου,
που μέσα στη σωστή της μοναξιάς μου
κάνεις να τρέχουν άνω σε μάγο κρουσάλλι
οι στεριές, οι ουρανοί και οι θάλασσες,
Εσύ που καταποντίζεις τη ζωή μου
στις αβύσσους της φωτιάς
και τη δροσίζεις με πνοές ακατένιες,
συγκροτάς τον ορμητικό και τον λόγιο,
σταυροδρόμιο των εμπνεύσεων,
καταράζεις τη ζωή μου,
Εσύ που σπείρεις με την πρόθυμη λέξη,
ενηργός σε αγρόμα κ' ιδέες,
Θεέ μου, Εσύ, αν σε δούλεψα,
σκέψου τα μάτια Σου
και λίσσε τα γαλάζια Σου σγουρά
πάνω σε πούτο το πλάσμα
το μικρό και φλεγμένο
που κελυφίζεται στα ματωμένα βάτα!
Ρίξε το σπύρο στην καρδιά του,
το σπύρο που κρύβει το πλάσι
το δουρό και πολυάριθμο της ποιήσεως,
και τράνιζε μέσα του τη δύναμη,
λίσσε τη γλώσσα του,
ατούχωνσε τη λέξη με στο πνεύμα του
και το ρυθμό με στην αίσθησή του
και κάμε το στόμα Σου
κάμε το σάλιγγα του θρόνου Σου,
κάμε το φωνή των ανέμων και της θάλασσας,
και στεναγμό της στεριάς,
και κραγή της φωτιάς,
και σήχη των αστέρων γύρω!

Π. ΠΡΕΒΕΛΑΚΗΣ

Από τη συλλογή:
«ΤΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ». Οι εκδόσεις
των Φύλων

Στον τόπο μας με

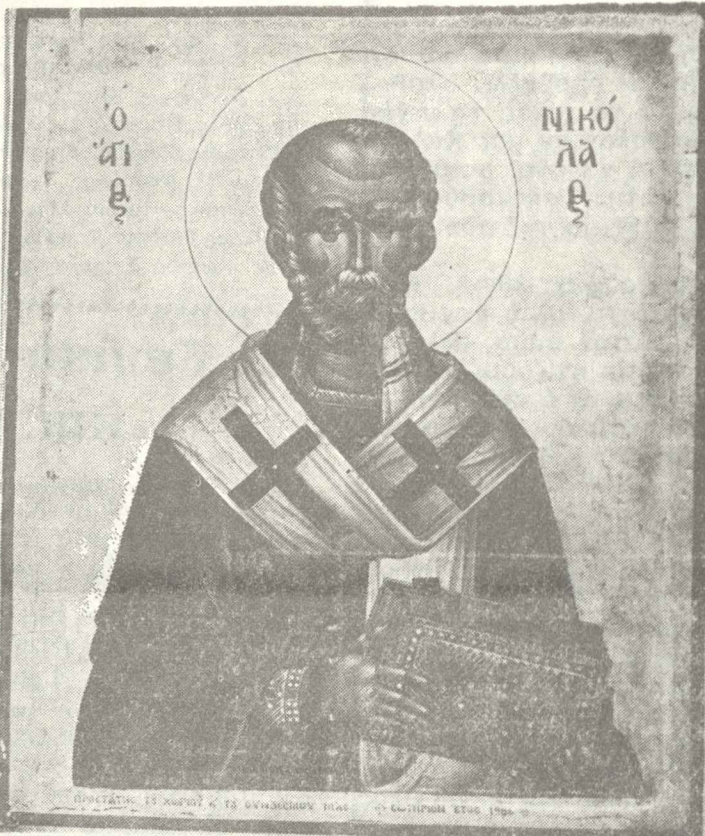
ΠΑΡΑΜΟΝΗ ΤΟΥ ΑΓ' - ΝΙΚΟΛΑ

Ο ΑΓ' - Νικόλας, προστάτης του χωριού μας
και του Πρωτονοτάριου Καλαρρυτιών η
«ΠΗΝΔΟΣ», είναι για μας τους
Καλαρρυτιώτες
όπως: «αυτάνος πύργος» και ελπίδα στέρεη στήλης
πύργους καιρούς μας.

Παραμονή ΑΓ' - Νικόλα, τα σπύρια των Κα-
λαρρυτιών, όσα έχουν Νικόλα, αλλά και όσα δεν έ-
χουν γιορτάζουν. Χειμωνιάτικα ασθεσιώματα και
γενική καθάριατητα.

Καλοφρασμένα μάλλινα ιστρώματα με δίξαν-
τινά σχέδια αλλάζουν τις όψεις των σπιτιών μας.
Οι γιορταστικές λαμπράσεις παραμερίζουν τον
πόνο, που υπάρχει σ' όλους στη ζωή, αλλού λίγος,
αλλού άβυσσος. Τους λογισμούς μας και τις
καρδιές μας καθερώνει ο Άγιός μας που γιορτάζε-
ται ξέμακρια από αγάπες και μέριμνες θιαυτές.

Οι γλαυκές καμπάνες σημαίνουν εσπερινό. Οι
νοικοκυρές έχουν τελειώσει τις δουλειές. Τα σπύ-
ρια λύνουν, οι καρδιές ευφραίνονται. Παίρνουν
τα παιδιά τους και όλοι οι δρόμοι οδηγούν στον
ΑΓ' - Νικόλα.

Ο Προστάτης του Χωριού και του Συνδέσμου μας

Τα μάτια των αγίων μας στις παλιές εικόνες
και που προστάτης μας Άγιος αγγίζουν το είναι μας
σαν η μισιά της μάνας μας. Πόσο χαίρονται που
βλέπουν πολλούς Καλαρρυτιώτες τον Ιωαννίνο
που ανέβηκε με ποδοσφαιρικό τον ανήφορο του
«Κουταούλι» για να γιορτάσουν στο χωριό μας τον
ΑΓ' - Νικόλα. Δόξα το Θεό, στα Γυάνια υπά-
ρχουν τοιαύτες πενήντα οικογένειες νοικοκυραίων
Καλαρρυτιωτών. Αδάμη φέτος με τα πόδια στο χω-
ριό, του χρόνου, με τη βοήθεια του ΑΓ' - Νικόλα
μας, θα πάμε και εμείς με λεωφορεία ή τα Ι.Χ.

Έξω γυρνάει, πα άσπρισε τα γένια ο ΑΓ' -
Νικόλας. Μέσα μας Απολίως, ευλογία Θεού! Αυτή
την άνοιξη μας έφερε καταγεύματα το φως του γε-
ριού που ανάψαμε με συντροφιά και δέος στον ΑΓ' -
Νικόλα.

ΕΤΟΙΜΟΡΡΟΠΗ ΓΕΦΥΡΑ

Οι ήρωες μόνιμοι γά-
ποιες των Καλαρρυτιών
ζουν άμεση πα σύγχρο-
να περιβάλλοντα που αρ-
χοντογιορτού μας, γιατί
μοχθούν στην απαραι-
τήτη ορεινή ζωή με τις
χαρές και τις πίκρες της.
Πολλοί μας λένε που
πάντο τους προσφύγει
και άλλου γοαυμά. Τε-
λευτάτα, κάποιες συγ-
χωριανές μας, που πα-
ραβέλασε να μείνει ά-
γνωστο που όνομά του,
μας έγραψε:

«Η μικρή γεφυρούλα
κάτω απ' το σπίτι που
Άγγελή και πάνω απ' το
σπίτι που Σπομύση
είναι ετοιμορροπία, όσο

Αυτά μας γοαυμά ο
ανώνυμος γοαυμάς

μας. Τι να πούμε αγα-
πητέ μας: «Ψάλλει στ'
άχρως»! Συνυπογρά-
φουμε πα γοαυμά
που και ανώνυμο τη
φρονή μας με τη δρι-
του και παρρησιάζομε
τον πρόεδρο της κοινό-
τητας Καλαρρυτιών για
τις διζές που ενέργειες,
που παρρησιάζομε συντομα
ίδια γίνονται. Γι' αυτό τον
ευχαριστούμε εκ των
προτέρων.

ΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟ

Το τηλέφωνο στις η-
μέρες μας είναι μέσο χρή-
σιμο και εξυπηρετεί ανά-
γκες. Λύνει χιλιάδες θέ-
ματα σε σύντομο χρό-
νο: κοινωνικά, τεχνολο-
γικά, οικονομικά, πνευ-
ματικά και άλλα.

Στα ορεινά χωριά, ό-
πως οι Καλαρρυτιές της
Πίνδου μας, το τηλέφω-
νο είναι η καλή μέρα με
τον κόσμο έξω απ' το
χωριό, που βεβαιώνει ό-
τι υπάρχει. Η ζωντα-
νή επικοινωνία των με-
λών του οικογενειακού
περιβάλλοντος με οικεί-
ους που βρίσκονται και
εργάζονται στον Ελλα-
δικό χώρο ή έξω απ'
αυτόν είναι ανάγκη, α-
δήρητη ανάγκη. Μη ξε-
χνάμε είμαστε και οι ο-
ρεινοί ζωντανόι άνθρω-
ποι, για να μη πούμε ότι
είμαστε πιο ζωντανοί.

Με βροχές, θύελλες,
καταιγίδες, χιόνια και
θεομηνίες το τηλεφω-
νικό δίκτυο παρουσιάζει
βλάβες στις γραμμές και
στις συσκευές. Η άμεση
επισήμανση και η επ-
σκευή ανήκουν στο χώ-
ρο των καλών προσέ-
ων των αρμοδίων και
τις ελπίδες των ενδιαφε-
ρομένων. Η πραγματικό-
τητα μαρτυρεί διακοπή
επικοινωνίας για μέρες.

Έτσι η μοναξιά των ο-
ρεινών μας ανθρώπων
παίρνει δικαιοδοσία
πραγικές διαστάσεις, και
μπορούμε να ησυχάσου-
με, δεν μας πίνει ο πό-
θος αν δεν ακούσουμε
μία στα τόσα τα παιδιά
μας στα ξένα μου έλεγε
με δικαιοδοσία παρά-
πονο γυναίκα ξωμάχος,
ψημμένη απ' τη ζωή.

Καλά είναι, το κέντρο
Ο.Τ.Ε. Ιωαννίνων να με-
θοδεύει μια τακτική η-
μερήσια πρωινή επικο-
νυνία με τους τηλεφω-
νητές των ορεινών χω-
ριών μας. Έτσι θα εντοπι-
ζονται έγκαιρα οι βλάβες
και οι επισκευές τους θα
γίνονται σε σύντομο,
κατά το δυνατόν, χρονι-
κό διάστημα.

Γιατί πώς να αναφερ-
θεί βλάβη όταν οι γραμ-
μές είναι κομμένες στα
λαγκάδια και τις ρεμα-
τιές ή ξεχασμένες σε ό-
χτους ακεπασμένους με
χιόνι; Τι λένε σ' αυτά οι
αρμόδιοι; Οι ορεινοί μας
περιμένουν κάποια από-
ντηση στην πράξη, όχι
λόγια, χορτάσαμε τα λό-
για.

τους ανθρώπους μας

ΧΡΙΣΤΟΣ ΓΕΝΝΑΤΑΙ

Ανήμερα Χριστουγέννων.

Το χιόνι έχει ντύσει με κέφι
τα πάντα στα λευκά. Τα αρ-
χοντικά μας σπύρια, τα δέν-
τρα, οι λόφοι, οι κοινοτά-
χους και τα περήφανα θου-
νά μας χαίρονται σιωπηλά τα
γιόρτα τους. Οι εδάφους
και οι αλυσίτες δύσκολα οι-
νίζουν. Τα χιονισμένα κεφα-
λάσκα εμπόδιζαν. Κι όμως
η καρδιά μας διώγει για έξω,
για ζωή, για φυσικές εμπειρί-
ες, για χιονισμένες σπύριες
και καλοκαρδίες καλημέρες.

Τα παιδιά, η θεία Λένη, αρ-
χαγονόνα Καλαρρυτιώτι-
σα, πα κράτα με ιστορίες
γύρω απ' το αναμμένο τζάκι
που ρόδιζε τα πρόσωπα και
μέριμνες τις καρδιές. Τους έ-
λεγε για τη Γέννηση του
Χριστού μας, δηλαδή για την
έλευση στον κόσμο του «Ηλι-
ου της Δικαιοσύνης». Αυτά,
όσοι αν με κοιμένη την ανά-
σα.

«Τώρα και λίγα χρόνια, παι-
δά μου, δεν είχαμε ηλεκτρι-
κό φως στο χωριό μας. Τις
νύχτες θιέπαμε με λυχνάρια
και λάμπες με «πετρόλαδο».

Έτσι έλεγε το πετρέλαιο η
θεία Λένη. Ένα βράδυ, που
λέτε, να μια πεταλούδα και ή-
ταν όμορφη η σκασμένη. Βλέ-
πει τη λάμπα και νόμιζε ότι
είναι ο ήλιος. Χάρηκε, χάρηκε
πολύ. Στη χαρά της πλησιάζ-
ει όλο και πιο κοντά το λα-
μπόμυλο. Έτσι κήκε η κοί-
μένη.

— Γιατί γιγιά; ρώτησαν
στεναχωρημένα τα παιδιά.
— Γιατί έκανε λάθος. Ξέ-
ρετε πιο λάθος;

— Ναι απάντησε ο Δημή-
τρης. Νόμιζε το φως της λά-
μπας, φως του «Ηλιου».

— Σωστά Δημήτρη μου, εκ-
πλάσθηκε η θεία Λένη. Αύ-
ριο π' έχουμε; συνέχισε η
θεία.

— Χριστουγέννα! απάντη-
σαν με μια φωνή τα παιδιά.
— Ποιος γεννιέται;

— Ο Χριστός μας.
— Ο Χριστός μας παιδιά
μου, συνέχισε η θεία Λένη,
που είναι ο πραγματικός «Η-
λιος ο «Ηλιος της δικαιοσύ-
νης». Έρθε στον κόσμο να
μας χαρίσει λύτρωση και ε-
ρήνη. Πολλοί, παιδιά μου, κόν-
ουν λάθος και γοαυφύρονται

ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΠΟΙΗΣΗ

ΒΙΒΛΙΟ

Πόσα βιβλία, πόσους κώδικες παλιούς έχουν τα
(μάτια μου
διαβάσει! Κι όμως, ένα παραμένει ασάφη
με άσπρα πα φύλλα, τις σελίδες του αδιάβαστες.
Οι μνήμες το διαπερνούν συχνά σαν λίκας
κι οι τύψεις, φροδοπότες απ' τα σπύρια,
το αρνίζονται μέσα με τη μέρα, σβήνοντας
τη μελωδία, που, γοαυμένη απ' Άλλου γέρι,
σπείρει αγνά γαλά για την ψάλλον.

Έρχεται κάποτε η ώρα να τ' αγγίξω,
μα το παραμένει πάλι τρέμοντας —
χωρίς να έξω τίνος δαίμονα το γέρι μ' εμποδίζει
μην πάγει και τα γοαυμά μου απαντάσω,
διαβάζοντας το απ' όλα πιο δικό μου
βιβλίο, τον αμειψάνο του εαυτού μου...

★

Η ΚΑΤΟΙΚΙΑ

Δεν έξω πόσο θα διασπείρει αυτό το χιόνισμα
κι ούτε αν αντέξει στις καταιγίδες το εδωκόσμο
και μόνον από λείξεις οικοδόμημα. Οστάσιο
πρό από την κόπια προβληματισμού διατάσσεται
και την σφοδρότητα των γοαυμών, η σύλληψη
της εσωτερικής ευκαρίας μοιάζει άμεση.
Αν έχει για τους άλλους ομορφιά και δύναμη,
πώς θα μπορούσε να το μάθο; Εγώ μονάχα
να σκέψω έξω μέσα μου και να παλέψω,
γλιτώντας ένα σπίτι με στο ποίημα,
όπου η ψυχή μου θα μπορεί να κατοικήσει
απολύτως σ' ανώτατο σ' ένα δικό της
σύμπαν, με κήπους για τον αναγκαστή - φίλο,
και όχι μονάχα κήρες αιώνας για δεξιότητες...

★

ΔΙΦΟΥΝ

Από κεί; Από κεντήλι; — δεν μαθεύτηκε.
Στο παλιό μας κοιμητήριο, όλο τ' οστεοφυλάκιο
λαμπάδα μεσα στη νύχτα! Πάνε οι κασέλες
με τις γλαυκές φωτογραφίες και τα λυπημένα
γαυμάσια. Στάζει κ' κείνα τα κυρνωμένα
κρανία, με τ' αβυσσώδη υάτια,
τα ματωμένα λουλούδια... Μονάχα,
ποσοφίλικο κήπος, γλάτωση
τα μαύρα κατάρια, για να παύσει
κάτι απ' τη σπύχη προς τον ουρανό ψηλά,
ή κάτι από ψηλά να φέρνει προς τις ρίζες του,
όπου οι σπύρες από τόσα κήματα γεωών
τόσο διψούν για ουράνια μηνύματα...

ΔΕΙΛΙΝΟ

Στο έρημο βουνό χορτάει αβυσσος, κορτάει
μ' αγάδες χούσια παλικά. Σπύριον
και η σπύχη σαν άνεμος μ' αγγίξει σε όλο
το κούρασμένο απ' την πορεία σώμα. Βλέπω
μονάχα τις ψηλές κορφές από τα γύρω
βουνά. Τα χέρια μου αφήνονται στα γά-
τες γλάτες, και τ' αρώματα του δειλινού
ας συννεφο απ' όλη τη λυγισιά με σπείρουν.
Κάπου εδώ κήκε ο αγέρας πρέπει ν' αγγίξει
το λυγρό κορμί της αγάδας και μέθυσε.
Ω, μια σπύχη σε τούτη ν' αποτύσει
την πορεία παλά για να μην έπαυσα
το δρόμο για την πολυτέλεια... ποτέ πάλι!

★

ΑΓΑΠΗ

Λέξεις που αβύχη δεν προσέφαμε ολόκληρες
φύγουν και μας αφήνουν δίχως έλεος.
Αισθήματα παλινά, όταν την απελπισία,
ορμητική για λίγο, κατακτώντας όλα
τ' αιώματα του έρημου σπύριου. Ξαπνών,
αυτάνες απασπασμένες κι άγρηστες τα άνερα,
κι ο έρωτας πα δεν σημαίνει τίποτα.
Στην καρδιά σου, όταν έρχεται το βράδυ,
παρά τα ίχνη από τα πλάγια σου έχουν
αφήσει επάνω της οι έβνοι και μονάχα
τα ίχνη της αγάπης παλινά δεν αφήνεται...

Η. Β. ΠΑΣΧΟΣ

Από τη συλλογή: «Ερωδός φιλαμαρτίμων».
Εκδόσεις: «ΑΚΡΙΤΑΣ».

ΚΑΛΑΡΡΥΤΕΣ: Απαράμιλλο χειμερινό στολίδι της Πίνδου

Επιτροπή για Παιδική Χαρά

Τα τελευταία χρόνια έχει γίνει φανερό ότι για τους θερινούς μήνες είναι απαραίτητος στους Καλαρρυτίες ένας χώρος για τα παιδιά. Ένας χώρος που να μπορεί με τα παιχνίδια του και έστω τις στοιχειώδεις εγκαταστάσεις αθλοπαιδιών να συγκεντρώνει τα παιδιά και να τους προσφέρει την ψυχαγωγία που μάταια αναζητούν στα σκαλοπάτια και το πλακόστρωτο της πλατείας του χωριού.

Αυτός ο προβληματισμός έφτασε και στο Κοινοτικό Συμβούλιο που αποφάσισε σχετικά:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΚΑΛΑΡΡΥΤΩΝ
Αριθ. Πρωτ. 645

ΠΡΟΣ: ΤΟΥΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥΣ ΚΑΙ ΤΑ Δ.Σ. ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΚΑΛΑΡΡΥΤΩΝ

ΕΔΡΕΣ ΤΟΥΣ

Σας γνωρίζουμε, ότι ύστερα από σχετική απόφαση του Κοινοτικού Συμβουλίου, ως κατάλληλος χώρος για τη δημιουργία παιδικής χαράς στην Κοινότητα ορίστηκε ο χώρος του παλιού Δημοτικού Σχολείου. Μετά από αυτό παρακαλούμε για τον αριθμό από μέρους σας εκπροσώπων οι οποίοι θα αποτελέσουν την αυτονομική επιτροπή για το αυτονόμιό και υλοποίηση του έργου.

Καλαρρύτες 12-9-1988.

Ο Πρόεδρος της Κοινότητας
Σ. ΜΠΑΚΑΓΙΑΝΝΗΣ

ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ
ΚΑΛΑΡΡΥΤΩΝ «Η ΠΙΝΔΟΣ»
Λαμπροβιτιάδης 3 — ΙΩΑΝΝΙΝΑ
Αριθ. Πρωτ. 70

Αξιότιμο Κύριο Πρόεδρο
Κοινότητας Καλαρρυτιτών
Καλαρρύτες Ιωαννίνων

ΘΕΜΑ: Ορισμός εκπροσώπων μας στην Επιτροπή δημιουργίας χώρου νεολαίας.

Η ανάγκη δημιουργίας στους Καλαρρυτίες χώρου για τα παιδιά (παιχνίδια, όργανα αθλοπαιδιών κ.ά.) γίνεται χρόνο με το χρόνο πιο επιτακτική τους θερινούς μήνες.

Επομένως η απόφασή σας για την αντιμετώπιση αυτής της ανάγκης, προσαλεί ικανοποίηση σ' όλους τους συγχωριανούς μας και δέβια στη νεολαία μας.

Με το αρ. Πρωτ. 645)12-9-88 έγγραφό σας, μας ζητούσατε να σας γνωρίσουμε τους εκπροσώπους μας για την Συμπρωματική Επιτροπή του έργου αυτού.

Με ιδιαίτερη χαρά σας γνωρίζουμε ότι οι εκπρόσωποί μας είναι:

1. κ. Ηλίας Γκοργιάκης, μέλος του Δ.Σ. του Συνδέσμου μας.
2. κ. Ευριπίδης Πατούνης, μέλος της Εξελ. Επιτροπής του Συνδέσμου μας.
3. κ. Δημήτριος Μπεσίσης, μέλος του Συνδέσμου μας, υόνιμος κάτοικος Καλαρρυτιτών.

Βέβαια ότι θα καταβληθούν όλες οι απαραίτητες προσπάθειες για την σύντομη υλοποίηση του έργου.

Ιωάννινα 18-10-1988.

Με πατριωτικούς χαιρετισμούς
Ο Πρόεδρος
ΘΕΟΔ. ΜΠΑΡΓΙΑΝΝΗΣ
Ο Γεν. Γραμματέας
ΘΕΟΔ. ΜΑΡΕΤΗΣ

Ο ΙΓΝΑΤΙΟΣ
ΑΛΕΞΙΟΥ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΑΡΤΑΣ

Υπό την προεδρία του Αρχιεπισκόπου κ. Σεραφείμ, συνήλθε η Ιεραρχία της Εκκλησίας της Ελλάδας, και εξέλεξε τους 4 νέους μητροπολίτες των τεσσάρων χερσουλών μητροπόλεων.

Ο Ιεροκήρυκας και αρχιμανδρίτης Ιγνάτιος Αλεξίου εξέλεξε με 46 ψήφους για τη Μητρόπολη Άρτας.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Άρτης κ.κ. Ιγνάτιο

ΑΡΤΑ

Θερμά συγχαρητήρια για εκλογή σας. Ευχόμαστε υγεία, δύναμη και μακροήμερη για ευόδωση του υψηλού σας έργου.

Με βαθύτατο σεβασμό
ΘΕΟΔ. ΜΠΑΡΓΙΑΝΝΗΣ
Πρόεδρος Πατριωτικού Συνδέσμου Καλαρρυτιτών
Η «ΠΙΝΔΟΣ»
Λαμπροβιτιάδης 3
ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΔΡΟΜΟ

Η διάνοιξη του τμήματος του δρόμου Καλαρρυτιών από σήραγγα μέχρι ποτάμι πλησιάζει στο τέλος της. Πιστεύεται ότι μέχρι τα Χριστούγεννα να έχει φτάσει στο σημείο όπου έχει οριστεί από την Τεχνική Υπηρεσία για την τοποθέτηση της γέφυρας.

Όπως είναι γνωστό το Υπουργείο Αμύνης απέρριψε το αρχικό μας αίτημα για παραχώρηση γέφυρας Μπέλε'υ με το αιτιολογικό ότι δεν είχε τις απαραίτητες διαστάσεις της και ότι τις υπάρχουσες γέφυρες ίσως τις χρειασθεί στο μέλλον, ο στρατός.

Ο κ. Νομάρχης προ αυτού του αδιεξόδου, έδωσε εντολή στις Τεχνικές Υπηρεσίες της Νομαρχίας να συντάξουν το ταχύτερο μελέτη για την κατασκευή τσιμεντένιας γέφυρας, παραπλεύρως της υπάρχουσας παραδοσιακής.

Κατά τις τελευταίες μας επισκέψεις στη Νομαρχία (15 και 18-11-88) συζητήσαμε γι' ακόμη μια φορά το θέμα του δρόμου με τον κ. Δ/ντή της Νομαρχίας, τον Προϊστάμενο προγραμματισμού, τους υπεύθυνους μηχανικούς του δρόμου και τον Δ/ντή Τεχνικών Υπηρεσιών. Προ'υπολογίζεται ότι το κόστος της τσιμεντένιας γέφυρας θα ανέλθει στα 20 εκατ. δρχ. Επιπλέον 15-20 εκατ. δρχ. προ'υπολογίζεται το κομμάτι μετά την γέφυρα μέχρι να συνδεθούμε με τον υπάρχοντα δρόμο (700-800 μέτρα).

Ο Φορέας Ανάπτυξης Καλαρρυτιών άρχισε νέες ενέργειες στο Υπουργείο Αμύνης για την εξεύρεση γέφυρας Μπέλε'υ. Μάλιστα θα προτείνει και δύο συγκεκριμένες περιπτώσεις παραπλεύρως γαφυρών. Έτσι ελπίζουμε να αποφευχθεί η τσιμεντένια γέφυρα που και μεγάλο κόστος έχει και χρονοβόρα είναι η κατασκευή της.

Ο δρόμος που πρόσφατα διανοίχτηκε από σήραγγα για ποτάμι είναι απροσπέλαστος ακόμη και για πεζούς από την λάσπη που έχει. Επιβάλλεται να γίνει σύντομα χαλικοστρωσή του ώστε να μπορεί να χρησιμοποιείται μέχρι την γέφυρα.

Μετεκόμισε το Χορευτικό

Από το περασμένο καλοκαίρι ο Λαογραφικός και Χορευτικός Όμιλος «ΚΑΛΑΡΡΥΤΕΣ» μετεκόμισε από την νοικισμένη αίθουσα της στοάς Καμπέρη, που χρησιμοποιούσε τα τελευταία έξι χρόνια για τις πρόβες των χορευτικών που τημάτων.

Η αίθουσα από την περασμένη άνοιξη είχε γίνει προβληματική λόγω της συνεχούς διαρροής του αποχετευτικού συστήματος της πολυκατοικίας. Παρ' όλες τις διαμαρτυρίες του Ομίλου μας προς τον ιδιοκτήτη και τον διαχειριστή η κατάσταση δεν διορθώθηκε. Εξ' άλλου λόγω των αλματώδων αυξήσεων του ενοικίου κατά τα δύο τελευταία

χρόνια, το κόστος της αίθουσας κυρίως τους χειμερινούς μήνες ξεπερνούσε τις 60 χιλ. δρχ. μηνιαία.

Κατόπιν αυτών ο Όμιλος μετεκόμισε στην ιδιόκτητη αίθουσά του στο ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ του Συλλόγου μας στην οδό Λαμπροβιτιάδης 3.

Οι πρόβες των Χορευτικών τημάτων του Ομίλου θα γίνονται στην αίθουσα του κλειστού Γυμναστηρίου της Ζωσιμαίας Σχολής. Η αίθουσα αυτή παρουσιάζει άνεση, ευρυχωρία, καθαριότητα, άπλετο φωτισμό, σύστημα κεντρικής θέρμανσης, ανεξαρτησία ως προς την λειτουργία του σχολείου και βρίσκεται σε κεντρικό σημείο της πόλης μας.

ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

ΚΑΛΑΡΡΥΤΩΝ «Η ΠΙΝΔΟΣ»

ΛΑΜΠΡΟΒΙΤΙΑΔΗ 3

ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Π Ρ Ο Σ Κ Λ Η Σ Η

Καλούνται τα μέλη του Συνδέσμου μας την Κυριακή 11 Δεκεμβρίου 1988 και ώρα 11 π.μ. στην αίθουσα του ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΜΑΣ ΚΕΝΤΡΟΥ (Λαμπροβιτιάδης 3) για την Ετήσια Γενική Συνέλευση με θέματα:

1. Απολογισμός απερχομένου Δ.Σ.
2. Έκθεση Εξελικτικής Επιτροπής.
3. Συζήτηση Προταγμένων. Εγκριση αυτών.
4. Αρχαιρεσίες για την ανάδειξη νέου Δ.Σ.

Με ελπίση

Για το Διοικητικό Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος
ΘΕΟΔ. ΜΠΑΡΓΙΑΝΝΗΣ

Ο Γ. Γραμματέας
ΘΕΟΔ. ΜΑΡΕΤΗΣ